

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/71/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619200740
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3619200740.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: P. W. (predtým A.), nar. XX.XX.XXXX, bytom Ž.P. N. N., s adresou na doručovanie písomností W., V. Y. XXXX/XX, o zaplatenie 2 965,09 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 965,09 € spolu s úrokom 99,12 €, spolu s úrokom z omeškania 1,38 €, spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z nezaplatenej istiny 2 965,09 € od 24.04.2019 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach po 55,02 € vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť s tým, že v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas nastane splatnosť celého nezaplateného prisúdeného plnenia.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

- (1) Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanej zaplatenia istiny 2 965,09 € spolu s úrokom 99,12 €, spolu s úrokmi z omeškania 1,38 €, spolu s úrokom 11,90% ročne z nezaplatenej istiny 2 965,09 € od 24.04.2019 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania 5% ročne z nezaplatenej istiny 2 965,09 € od 24.04.2019 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 99,12 € od 24.04.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.
- (2) Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.07.2017 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. 000000000422940, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky vo výške 3 400 €. Poskytnutý úver a úroky sa zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 16.06.2025. Zmluva má podľa žalobcu náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca ako banka preveril pred poskytnutím úveru žalovanú ako žiadateľa ohľadom jej schopnosti splácania úveru. Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 23.04.2019 a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou / opakovaným upozornením zo dňa 14.02.2019. Pohľadávka voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala 3 140,59 € a pozostávala z istiny poskytnutého úveru vo výške 2 965,09 €, úrokov 99,12 €, úrokov z omeškania 1,38 €, poplatkov 75 €, ktoré si žalobca neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 0 €. Žalovaná po zosplatení úveru do podania žaloby neuhradila nič.

(3) Ako dôkazy navrhol žalobca vykonať Zmluvu, Všeobecné obchodné podmienky účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Obchodné podmienky pre úvery občanom účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Sadzovník poplatkov účinný ku dňu uzavretia zmluvy, doklady o preverení bonity žalovaného, druhú upomienku / opakované upozornenie, výzvu na predčasné splatenie úveru, stav omeškaných splátok na úvere, prehľad splácania, prepočet zmluvných úrokov do zosplatenia, prepočet úrokov z omeškania do zosplatenia.

(4) Súd žalobu doručoval žalovanej na adresu evidovanú v registri obyvateľov, avšak neúspešne. Po vykonaní úkonov potrebných na zistenie jej skutočného pobytu súd zverejnil na svojej webovej stránke a úradnej tabuli oznámenie o podanej žalobe v zmysle § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žaloba sa považuje v zmysle citovaného zákonného ustanovenia za doručенú žalovanej s účinkami ku dňu 22.08.2019, hoci sa o tom nedozvedela.

(5) Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na 28.10.2019. Pojednávanie však muselo byť odročené, pretože žalovanej sa včas nepodarilo doručiť predvolanie naň. Nový termín pojednávania súd určil na 02.12.2019.

(6) Na pojednávanie boli riadne a včas predvolaní žalobca aj žalovaná. Žalobca sa naň neustanovil, svoju neúčast' ospravedlnil, pričom nežiadal z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania.

(7) Žalovaná sa na pojednávanie ustanovila, k veci uviedla, že neplatila, lebo nemala z čoho, berie len materské. Predtým, ako pôžičku vybavovala, nemala žiaden príjem, bol to predschválený úver. Vtedy bola tehotná v šiestom mesiaci. Údaje do žiadosti o poskytnutie úveru dopisovala pracovníčka žalobcu. Ona by bola schopná splácať po 20 €, viac sa jej nedá. Banka jej nemala poskytnúť úver, keď nemala príjem. Ona nejaký čas splácala.

(8) Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č.l. 6 až 7, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými ku dňu uzatvorenia zmluvy na č.l. 8 až 17, Obchodnými podmienkami pre úvery občanom účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy na č.l. 18 až 25, Sadzovníkom poplatkov účinným ku dňu uzatvorenia zmluvy na č.l. 26 až 29, dokladmi o preverení bonity žalovaného na č.l. 35 až 36, opakovaným upozornením na č.l. 30, Výzvou na predčasné splatenie úveru na č.l. 31, Stavom omeškaných splátok na úvere na č.l. 33, Prehľadom splácania na č.l. 32, Prepočtom zmluvných úrokov do zosplatenia na č.l. 33, Prepočtom úrokov z omeškania do zosplatenia na č.l. 34, z ktorých zistil nasledujúci skutkový stav:

(9) Žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (banka) a žalovaná nekonajúca v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti uzavreli dňa 07.07.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000000000422940, ktorá má povahu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. V zmluve si okrem iného dohodli výšku úveru 3 400 €, úrokovú sadzbu vo výške 11,9% p.a., poplatok za poskytnutie úveru 170 €, výšku anuitnej splátky 55,02 €, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 17.07.2017, počet anuitných splátok 96, splatnosť anuitnej splátky k 15. dňu kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 16.06.2025, výšku RPMN 14,52%, celkovú čiastku, ktorú musí klient zaplatiť 5 451,92 €, odplatu 16,9%, úrok z omeškania 5% p.a. Priemerná RPMN ku dňu uzavretia zmluvy bola podľa zmluvy 13,31%. Súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky Prima banky Slovensko, a.s. a Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s., v ktorých sa okrem iného v časti 2.5 nachádza aj definícia anuitného splácania úveru a spôsob jeho splácania (z čoho pozostávajú jednotlivé splátky). V časti 2.8. obsahujú dohodu o možnosti zosplatenia úveru, a to s poukazom na časť 2.8. písm. a) aj v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek dlžnej čiastky do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti. Žalobca pred uzavretím zmluvy overoval ekonomickú situáciu žalovanej prostredníctvom údajov v žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 07.07.2017, kde žalovaná uviedla, že je na „materskej/ rodičovskej dovolenke/ poberateľ príspevku“, typ príjmu je „neuveďený“, profesia neuvedená, priemerný čistý mesačný príjem je „neuveďený“, zamestnávateľ je neuvedený. Žalovaná bola v čase podania žiadosti slobodná, bývala v podnájme, nemala žiadne vyživované deti. Žalobca žalovanú preveroval prostredníctvom výpisu z príslušných registrov (označený ako „CREDIT REPORT - ANALYTIC“), kde preveroval jej existujúce finančné operácie. Žalobca žalovanú písomne upozornením zo dňa 14.02.2019 upozornil na omeškanie so splácaním úveru vo výške 74,73 €. Zároveň ju upozornil na možnosť zosplatenia celej pohľadávky. Výzvou zo dňa 23.04.2019 ju vyzval na úhradu celej pohľadávky, ktorú vyčíslil na 3 140,59 € s príslušenstvom z dôvodu, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 23.04.2019. Z prehľadov, ktoré žalobca poskytol a ktorých obsah žalovaná nerozporeovala vyplýva, že žalovaná splatila len splátky v súhrnnej výške 1 015,94 €, z ktorých bolo započítané na úrok 581,03 €, na istinu 434,91 € a na poistné 0,- €. Naposledy zaplatila sumu 68,48 € dňa 15.01.2019. Po predčasnom zosplatení nezaplatila nič. Splátku splatnú 15.02.2019 žalovaná už nezaplatila ani len sčasti, pričom predchádzajúcu splátku nezaplatila v plnej výške. Zmluvné úroky, uplatnené do výšky 99,12 €, sú vypočítané z jednotlivých splátok po zohľadnení platieb, ktoré žalovaná vykonala. Úrok za obdobie

do 23.04.2019 bol vo výške 680,15 € a žalovaná svojimi splátkami na úrok zaplatila sumu 581,03 €. Ostáva teda zaplatiť suma 99,12 €. Za obdobie do zosplatnenia dlhu bola v omeškaní so splácaním splátok, preto si žalobca uplatnil úrok z omeškania vo výške 5% ročne, ktorý vyčíslil na 1,66 €. Z toho zo splátok zaplatených žalovanou započítal na úrok z omeškania sumu 0,28 €, teda ostáva zaplatiť úrok z omeškania (do 23.04.2019) vo výške 1,38 €. ej7ienky poskytnutia úverov. skom elené JUDr. úhradu dlhu. . tovať. Boli zaslané 4 upomienky v súlade so splátkou úveru e-mail

(10) Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 07.07.2017 (ku dňu uzavretia zmluvy, ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

(11) Podľa § 2 písm. a), písm. b) a písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

(12) Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

(13) Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

(14) Podľa § 7 ods. 17 ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

(15) Podľa § 7 ods. 27 ZoSÚ veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb

spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a príjem spotrebiteľa.

(16) Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

(17) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(18) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(19) Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(20) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(21) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(22) Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

(23) Súd pri rozhodovaní vychádzal z toho, že žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ako banka a žalovaná, ktorá nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, uzavreli dňa 07.07.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 ZoSÚ. Zmluva má všetky podstatné náležitosti, a teda je platná. Žalobca poskytol žalovanej na podklade zmluvy plnenie (úver), pričom žalovaná úver riadne a včas nesplácala. Riadne a včas nezaplatila časť splátky splatnej 15.01.2019 a splátky splatné od 15.02.2019. V zmluve o úvere bolo dohodnuté, že v prípade nesplácania splátok riadne a včas môže veriteľ zosplatiť celý úver (čl. 2.8 písm. a) Obchodných podmienok). Žalobca žalovanú upozornil upozornením zo dňa 14.02.2019 na možnosť uplatnenia tohto práva, pričom ju vyzval na dodatočné splnenie svojej povinnosti. Žalovaná napriek výzve dlžné splátky nezaplatila. Žalobca preto dňa 23.04.2019 dlh zosplatiť. Zosplatenie bolo vykonané v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, je teda platné.

(24) Dlh žalovanej bol podľa listinných dôkazov predložených žalobcom ku dňu 23.04.2019 (žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela) vo výške 2 965,09 € (dlžná nezaplatená istina), vo výške 99,12 € (dlžné nezaplatené úroky do zosplatenia), vo výške 1,38 € (dlžné nezaplatené úroky z omeškania do zosplatenia). Žalovaná svoj dlh nezaplatila, preto súd priznal žalobcovi istinu 2 965,09 €, úrok 99,12 €, úrok z omeškania 1,38 €.

(25) Žalovaná je so zaplatením svojho dlhu v omeškaní. Žalobcovi preto patrí v súlade s § 517 ods. 2 OZ popri istine aj úrok z omeškania. Jeho výška bola dohodnutá v zmluve na 5% p.a. Vzhľadom k tomu, že dohoda o výške úroku z omeškania nie je v rozpore s ustanovením § 517 ods. 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd priznal žalobcovi popri istine aj úrok z omeškania. Do predčasného zosplatenia dňa 23.04.2019 ho žalobca vyčíslil na

1,38 €, pričom toto vyčíslenie súd považuje za súladné s citovanými zákonnými ustanoveniami, preto ho súd žalobcovi priznal. Žalovaná je však aj po 23.04.2019 ďalej v omeškaní, preto súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2 965,09 € (z dlžnej istiny ku dňu 23.04.2019) od 24.04.2019 do zaplatenia.

(26) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uloží v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(27) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že určil inú ako zákonnú lehotu splatnosti. Vychádzal pritom z toho, že žalobca podľa názoru súdu pri poskytovaní úveru nekonal s odbornou starostlivosťou, preto mu súd nemôže priznať jednorazové plnenie, ale musí rozhodnúť o plnení v splátkach (§ 11 ods. 2 veta prvá ZoSÚ). Žalobca síce pred poskytnutím úveru zisťoval od žalovanej informácie o jej príjmoch i o jej finančných operáciách, ale tieto podľa názoru súdu nesprávne vyhodnotil. Žalovaná pred uzatvorením zmluvy uviedla, že je „na materskej/rodičovskej dovolenke/poberateľ príspevku“ - ako vyplýva zo žiadosti o poskytnutie úveru, avšak výška jej príjmu zo žiadosti vôbec nevyplýva. Takisto zo žiadosti nevyplýva výška výdavkov žalovanej. Ak by aj súd vychádzal z toho, že išlo o predschválený úver (ako uviedla žalovaná), pri ktorom banka vychádzala z jej známych údajoch o platobnej disciplíne žalovanej, aj tak považuje súd za rozporné s požiadavkou odbornej starostlivosti poskytnúť úver vo výške 3 400 € so splátkami vo výške 55,02 € mesačne osobe, ktorá neuvedie žiadny príjem, ktorá nie je zamestnaná, ktorá žije sama (počet členov domácnosti uvádza 1) v podnájme (čiže zjavne musí mať náklady na nájomné) a ktorá očakáva narodenie dieťaťa (počet detí je podľa žiadosti 0, keďže ale mala byť na materskej/rodičovskej dovolenke, je evidentné, že u nej bolo možné očakávať narodenie dieťaťa). Automatické schválenie úveru aspoň bez preverenia reálnych príjmov a výdavkov žalovanej s prihliadnutím na očakávaný vznik vyživovacej povinnosti podľa názoru súdu znamená opomenutie odbornej starostlivosti zo strany žalobcu ako veriteľa. Následkom je, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Preto súd o lehote na plnenie rozhodol tak, že určil plnenie v splátkach, ktorých výšku určil na 55,02 €, teda zodpovedajúcu zmluvne dohodnutým splátkam. Zároveň súd určil splatnosť tak, že ak žalovaná nedodrží lehotu na splácanie jednotlivých splátok, nastane splatnosť celého nezaplateného prisúdeného plnenia.

(28) Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Vychádzal pritom z toho, že keďže žalovaná na podklade zmluvy úver čerpala, má žalobca nárok aj na dohodnutý úrok, ktorý je podľa zmluvy vo výške 11,90% ročne. Súd sa však nestotožnil s právnym názorom, že tento mu patrí aj po zosplatnení dlhu. Súd registruje rozhodnutia, na ktoré žalobca poukázal v žalobe, na podklade ktorých bolo rozhodnuté o priznaní úrokov aj po zosplatnení pohľadávky. Na druhej strane je však aj množstvo rozhodnutí, kde bolo rozhodnuté opačne, totiž že veriteľovi patria úroky len do doby splatnosti dlhu. Nemožno teda konštatovať, že by rozhodnutia, na ktoré žalobca poukazuje, tvorili ustálenú rozhodovaciu prax. Súd len príkladmo poukazuje na rozhodnutia z neskoršieho obdobia, ako uvádza žalobca, kde bol súdmi prijatý iný právny záver ohľadom úrokov po zosplatnení pohľadávky. Napr. Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku zo dňa 12.04.2018 vo veci sp. zn. 12Co/16/2018 rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu, v ktorom súd nepriznal žalobcovi úroky po zosplatnení dlhu. Obdobne Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 16.08.2018 vo veci sp. zn. 19Co/81/2018, rovnako aj v rozsudku zo dňa 27.12.2018 vo veci sp. zn. 27Co/279/2018, Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 05.09.2018 vo veci sp. zn. 25Co/352/2017, Krajský súd v Trnave v rozsudku zo dňa 21.01.2019 vo veci sp. zn. 23Co/60/2018. Hoci teda súdna prax nie je jednoznačná a aj tunajší súd v minulosti v obdobných veciach rozhodoval rozdielne, v súčasnosti je podľa názoru súdu možné pozorovať v rozhodovacej praxi príklon k záveru, že veriteľovi patrí nárok na úrok len do (predčasného) zosplatnenia dlhu.

(29) Preto súd žalobcovi úrok za obdobie od 24.04.2019 do zaplatenia vôbec nepriznal. Súd vychádzal z toho (ako bolo uvedené aj v rozhodnutiach odvolacích súdov, na ktoré súd v predchádzajúcom odseku poukazuje, z ktorých súd cituje záver, z ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje), že zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je potrebné ich odlišovať. Zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. V prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa (na základe slobodnej voľby veriteľa) dôjde k zmene pôvodne dohodnutého úverového vzťahu. V dôsledku takéhoto jednostranného úkonu veriteľa vznikne mu nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho

práva na dispozíciu s istinou úveru a obmedzenie možnosti produkovať zisk. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Súd pri prijatí takéhoto právneho záveru prihliadal aj na to, že Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. septembra 2012 bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23. novembra 2011 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012, v ktorých s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/98 neboli žalobcovia v súdnom spore priznané zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere po splatnosti dlhu z dôvodu, že namietané rozhodnutie krajského súdu nie je možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Hoci sa ústavný súd v citovanej veci nezaoberal meritom sporu, považoval odôvodnenie rozsudku v takom zmysle, ako je uvedené aj v tomto odseku odôvodnenia, za ústavne konformné.

(30) Súd nepriznal žalobcovi ani uplatnený úrok z omeškania z nezaplatených úrokov 99,12 € od 24.04.2019 do zaplatenia a v tejto časti tiež žalobu zamietol. Riadil sa pritom nasledujúcimi úvahami.

(31) Príslušenstvom pohľadávky je úrok aj úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 OZ). Zákonodarca v citovanom zákonnom ustanovení rozlišuje „pohľadávku“ a „príslušenstvo“. Ak zákonodarca hovorí o tom, že v občianskom práve je možné priznať príslušenstvo z „pohľadávky“ a nehovorí o tom, že je možné priznať príslušenstvo z „príslušenstva“ (teda ani úrok z omeškania z úroku), tak v súlade s § 54 ods. 1 OZ nie je možné toto ustanovenie v spotrebiteľských právnych vzťahoch prelomiť ani dohodou zmluvných strán. Dohoda o úroku z omeškania z úroku by totiž bola odchylením sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné. Preto súd žalobcovi uplatnený úrok z omeškania (príslušenstvo) z úroku (z príslušenstva) nepriznal.

(32) K nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku žalobca poukázal na tri rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a jeden rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, ktoré mu úrok z omeškania z úroku priznali. Súd však musí poukázať na neskoršie rozhodnutia, kde sa krajské súdy priklonili k názoru, že úroky z omeškania z úrokov žalobcovi nepatria. Súd poukazuje na dve rozhodnutia, ktoré sa týkajú priamo žalobcu, a to rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.06.2018 vo veci 6Co/143/2018 a rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2018 vo veci 6Co/53/2018, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktoré sa týka inej banky ako žalobcu, a to zo dňa 22.05.2018 vo veci 8Co/78/2017. Takisto aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 23.01.2019 vo veci sp. zn. 17Co/94/2018, kde je žalobcom rovnaký žalobca, ako v tomto spore. Vo všetkých uvedených konaniach sa krajské súdy zhodli, že žalobcovi úrok z omeškania z úroku nepatrí. Z posledného uvedeného rozhodnutia súd cituje záver, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje: „...odvolacie námietky žalobcu poukazujúce na to, že má nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov súd posúdil ako nedôvodné vzhľadom na súdnu prax zakazujúcu anatocizmus (t.j. požadovanie úrokov z omeškania z riadnych úrokov) z dôvodu, že riadne úroky sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva nárok na úroky z omeškania iba z plnenia z hlavného peňažného záväzku. Ak by sme veriteľovi priznali možnosť poberať úroky aj zo splatných úrokov, znamenalo by to, že aj príslušenstvo pohľadávky by malo svoje vlastné príslušenstvo. Z ustanovenia § 121 OZ, ako aj zo samotnej povahy veci vyplýva, že požadovať príslušenstvo z príslušenstva nemožno a úročené úroky je teda neprípustné. Požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva je neprípustné nielen pri dohodnutých úrokoch, ale aj pri úrokoch z omeškania. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do

omeškania s plnením vlastného dlhu. Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obdo 4/1994). Dôvodom je predovšetkým skutočnosť, že zákon (Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník) veriteľovi takúto možnosť nepriznáva.

(33) Nie je možné teda tvrdiť, že existuje v tejto otázke ustálená súdna prax, ktorá by nárok žalobcu potvrdzovala. Súd sa pri rozhodovaní priklonil k neskorším právnym názorom krajských súdov a žalobcovi úrok z omeškania z úroku nepriznal.

(34) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(35) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(36) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd posúdil procesný úspech žalobcu a žalovaného a dospel k záveru, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Posúdil pritom predmet sporu a časť, v ktorej bol žalobca neúspešný. Žalobca bol neúspešný len v časti uplatneného príslušenstva, ktoré ale netvorí samostatný predmet konania. V časti uplatnenej istiny a kapitalizovaného príslušenstva bol v plnom rozsahu procesne úspešný. Pri posudzovaní miery procesného úspechu sa súd riadil rovnakými zásadami, ako pri rozhodovaní o súdnych poplatkoch, kedy sa do základu pre výpočet zahŕňa príslušenstvo len vtedy, ak tvorí samostatný predmet konania. Analogicky túto zásadu súd aplikoval aj na posúdenie miery procesného úspechu v spore. V tej časti, ktorá tvorí kapitalizovaný predmet konania (istina, vyčíslené príslušenstvo) bol žalobca v plnom rozsahu procesne úspešný, preto mu súd priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd vychádzal aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.11.2008 vo veci sp. zn. 6Obo 243/2007, kde najvyšší súd konštatoval, že „pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo (úrok z omeškania) navrhovateľ nevyčísľil vo svojej žalobe“.

(37) O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorý sa konanie končí, samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.